

ВЕЛИКОЕ

Помнѣхъ мѧ гдѣ, ѣкѡ скорбѣхъ, смѣтѣ-
а ѣрогѣю ѿко моѣ, дѡша моѧ ѡ
тѣрѣа моѧ .

Ѣкѡ ѡчезѣ въ болѣзнь живѣтъ мой,
ѡ лѣта моѧ въ въздыханіихъ: ѡзнемѣ
нищетою крѣпость моѧ, ѡ кѡсти моѧ
смѣтѣша .

ѿ всѣхъ врагъ моихъ вѣхъ поношеніе,
ѡ согдѡмъ моихъ стѣнъ, ѡ стрѣхъ зна-
емыхъ моихъ, вѣдашѣ мѧ бѣхъ вѣ-
жѣша ѿ мене .

Завѣнъ вѣхъ ѣкѡ мѣртвъ ѿ сѣрдца,
вѣхъ ѣкѡ согдѣхъ погубленъ .

Ѣкѡ слышахъ гажденіе многихъ живѣ-
щихъ ѿкрестъ: вѣгда собрѣтѣа ѡмъ въ-
пѣ на мѧ: прѣти дѡшѡ мою совѣща .

Ѣзъ же на тѧ гдѣ, ѡповѣхъ, рѣхъ: ты
бѣи бѣхъ мой .

Въ рѣкѣ твоѣю жрѣбѣи мой, ѡзѣви мѧ
ѡзъ рѣкѣ врагъ моихъ, ѡ ѿ гонѣщихъ мѧ .